

blinde Børn (500 000 Kr.) beregnet noget Fradrag i Udgiften til den skønsmæssige Hjælp. Derimod er Udgiften til Medicin (150 000 Kr.) og Merudgiften til Sygepleje (ca. 500 000 Kr.) trukket fuldt ud fra, idet den første af disse Ydelser maa antages at medføre en om, trent tilsvarende Besparelse paa den nuværende Udgift til Fattigvæsen og Hjelpekasser medens en systematisk Gennemførelse af Sygepleje i Hjemmet i dertil egnede Tilfælde meget ofte vil spare større Udgifter til bekostelig Sygehusbehandling og i det hele maa antages at reducere Udgiften til Sygehuse, Fattighjælp og Hjelpekasser med mindst lige saa meget som Sygeplejen koster. Af den ny Udgift for Staten til Understøttelse under ekstraordinær Militærtjeneste (100 000 Kr.) og Ydelse af Hjælp fra Kommunerne under Hustruens Sygehusophold (200 000 Kr.) mener man, at omkring $\frac{2}{3}$ hidtil har været ydet af Hjelpekasser og Fattigvæsen, og man har derfor reduceret Udgiften til skønsmæssig Hjælp med 200 000 Kr. Ved Laan fra Kommunen paaregnes som nævnt et Tab paa 700 000 Kr., svarende til $\frac{1}{3}$ af det samlede aarlige Udlaan. Da man imidlertid tør paaregne, at mere end $\frac{1}{3}$ af disse Laan, snarere omkring Halvdelen, træder i Stedet for nuværende Hjælp, navnlig fra Hjelpekasserne, har man regnet med en Besparelse i den skønsmæssige Hjælp paa 300 000 Kr. De nævnte Besparelser beløber sig altsaa til ialt 1 150 000 Kr.

I Betænkningen om Refusionsordningen er regnet med, at Gennemførelsen af Forslagene om Folkeforsikring samt om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring vil medføre Besparelser for den egentlige Forsørgelse paa ialt $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De nu foreslaaede Ændringer i Folkeforsikringsforslaget medfører en Række Udvidelser af Ydelserne indenfor dettes Rammer, som netop i stor Udstrækning træder i Stedet for hidtidige Forsørgelsesudgifter. Af Sygekassernes og Kommunernes Udgifter henholdsvis paa 800 000 Kr. til Hjælp i Anledning af Fødsler og 1 200 000 Kr. til Hjælp under den paabudte Arbejdshvile for fødende Kvinder (se nedenfor ad II A.), tør man saaledes regne, at de 40 pCt. eller ialt 800 000 Kr. vil, naar Hensyn ogsaa tages til Bestemmelsernes forebyggende Værdi, i det lange Løb medføre tilsvarende Besparelse for Forsørgelsesvæsenet. Af de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Merudgift som Følge af de nu foreslaaede Tillæg ved konstateret Invaliditet og yderligere Tillæg i Tilfælde af Blindhed i Forbindelse med Nedsættelse af Grænsen for det skønsmæssige Tillæg (se nedenfor ad II B.) mener man, at ca. de $\frac{2}{3}$ eller 1 Mill. Kr. svarer til den Hjælp, de paagældende nu modtager fra Kommuner og Hjelpekasser. Hvad endelig angaar de 500 000 Kr. som nu er foreslaaet anvendt til Helbredelsesforanstaltninger til Vanføre (se nedenfor ad II B.), træder disse Foranstaltninger næppe i større Udstrækning direkte i Stedet for tilsvarende Ydelser fra offentlige Kasser, men det kan derimod paaregnes, at de paagældende Foranstaltninger i meget stort Omfang vil forebygge Invaliditet og Trang og derfor vil medføre en Besparelse, som man skønsmæssigt anslaaer til mindst 60 pCt. af Udgiften eller 300 000 Kr.

I Betænkningen om Refusionsordningen var regnet med en normal Udgift til Hjelpekasser under den nuværende Lovgivning paa 11,9 Mill. Kr., og et tilsvarende Beløb var taget i Betragtning ved Beregningen af skønsmæssig Hjælp under den fremtidige Ordning. Dette Beløb var fremkommet ved at reducere den faktiske Udgift i 1928—29 17,9 Mill. Kr. med 6 Mill. Kr., idet Udgiften fra 1926—27 til 1928—29 var steget $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Stigning maatte tilskrives Bortfald af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Naar man byggede paa Erfaringerne et Par Aar forud, maatte man altsaa gaa ud fra at, Hjelpekasseudgiften — uden Genindførelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse — i et nogenlunde gunstigt Aar vilde gaa ned til omkring 11,9 Mill. Kr. Efter den foretagne foreløbige Opgørelse for 1929—30 var Statens og Kommunernes samlede Hjelpekasseudgift imidlertid kun gaaet ned fra de nævnte 17,9 Mill. Kr. til ca. 16 Mill. Kr. Dette kan vel i nogen Grad forklares ved, at de foregaaende Aar har været daarlige, og at der har dannet sig en Sædvane med Hensyn til Ydelse og Modtagelse af Hjelpekassehjælp, som i alt Fald ikke straks kan forsvinde igen. Man maa imidlertid mene, at den forholdsvis store Udgift til Hjelpekasserne i det sidste Aar ogsaa er Udtryk for en mere blivende Egenskab ved denne Institution, en stadig Tendens til Udgiftsstigning og Ydelse af Beløb udover, hvad der vilde kræves under en rationel Ordning af Landets Forsørgelsesvæsen. Under Hensyn til den Bestyrkelse, de sidste Aars Hjelpekasse-tal har givet denne Formodning, finder man det rigtigst ganske skønsmæssigt at fastsætte den beregnede Udgift til Hjelpekasser i et normalt Aar til 13,9 Mill. Kr., og idet det samme Tal sammen med Udgiften til egentlig Fattighjælp lægges til Grund ved Beregningen af Udgiften til den fremtidige skønsmæssige Hjælp, finder man det forsvarligt at fradrage 2 Mill. Kr. i det sidste Tal under Hensyn til den forventede Besparelse ved selve Hjelpekassehjælpens Bortfald.